

sat noget i værk. Men så kom der desværre et regeringsskifte, som blev kostbart for miljøet, for de planer lå og samlede støv i hr. Aukens ministerium, indtil vi fik Ejstrupholmsagen. Så fik man lige pludselig travlt.

Med hensyn til at køre hele sagsforløbet gennem uden ankemuligheder er det jo sådan her i vores land, at vi lægger vægt på, at alle har en ankemulighed. Hvis der gør sig særlige, specielle ting gældende, skal man kunne appellere til endnu en instans, men normalt er der to ankemuligheder, og dem vil man skære væk her.

Den løsningsmodel, Venstre og De Konservative fremlagde, var nogle ankegebyrer. Det skulle koste noget at sætte noget på spil i denne situation, så man ikke bare pr. automatik sendte sagen ind, men det var der ikke nogen der ville gå med til, selv om man kunne have løst problemet på den måde uden at prisgive retssikkerheden.

Og det er det, der er lidt aparte med SF: Hvis det drejer sig om Christiania, og hvis det drejer sig om hættemænd og alt muligt andet, sætter man retssikkerheden umådelig højt; men hvis det drejer sig om andre, er det sådan set lige meget. Det synes jeg er lidt aparte. Jeg synes, vi skal have ens regler. Det karakteriserer et demokrati, det karakteriserer en retsstat, og vi er altså ikke en politistat, men en retsstat. De Konservative, og jeg tror også Venstre, lægger umådelig vægt på, at vi ikke smider barnet ud med badevandet.

Niels Højland (FP):

Jeg vil knytte nogle kommentarer til de tre beslutningsforslag.

Fremskridtspartiets holdning til plantebeskyttelsesmidler og kemikalier er, at ingen – hverken private landmænd eller det offentlige – bør bruge flere plantebeskyttelsesmidler og kemikalier end højst nødvendigt på deres jordarealer. Landmændene har i dag gennem deres uddannelse og via konsulenter, fabrikanter og forhandlere et stort og godt kendskab til plantebeskyttelsesmidler og kemikalier, og de anvender dem for mig at se med stor omhu. Landmanden er også prisbevidst og anvender derfor kun de kvanta, der er behov for, og på det rette tidspunkt.

Vi mener, at den nødvendige viden om konkret brug af plantebeskyttelsesmidler og kemikalier allerede findes og bruges i dag; men det er klart, at den selvfølgelig kan udbygges, og det bliver den også fortsat. Der findes kun god-

kendte plantebeskyttelsesmidler og kemikalier på det danske marked; men i tilfælde af, at det i dag med den nye viden kan påvises, at de er farlige for mennesker, dyr, planter og miljøet, skal de fjernes fra markedet.

Debatten om forbudet mod plantebeskyttelsesmidler og kemikalier skal ikke være hystrisk, men præget af realisme. Plantebeskyttelsesmidler og kemikalier er som udgangspunkt ikke skadelige, men til gavn. Uden plantebeskyttelsesmidler og kemikalier ville vi ikke have haft de rigelige mængder af fødevarer, vi kender i vores del af verden. Til gengæld kender man til hungersnød i en stor del af den tredje verden, og det skyldes en ustabil produktion og forkert brug eller måske slet ingen brug af plantebeskyttelsesmidler.

Økologisk landbrug kan være en løsning, som kan reducere forbruget af plantebeskyttelsesmidler og kemikalier; men udviklingen af økologisk landbrug må ske på lige konkurrencevilkår med traditionelle landbrug. Forbrugernes efterspørgsel efter fødevarer er producenterens eneste og vigtigste parameter. Vil forbrugerne spise økologisk og betale prisen, kommer produktionen også automatisk.

Eksempler med kemikalier i grundvandet ved f.eks. Ejstrupholm fortæller os, at kemikalier skal behandles med varsomhed. I øvrigt var der her tale om en forurening fra en offentlig virksomhed, og det alene berettiger ikke til indgreb over for private brugere af plantebeskyttelsesmidler.

Der må iværksættes en større forskningsindsats for at finde afløser for de plantebeskyttelsesmidler og kemikalier, som umiddelbart er skadelige. I det omfang skadelige plantebeskyttelsesmidler og kemikalier ikke her og nu kan afskaffes, må forbruget begrænses og oplysningen om korrekt brug styrkes, og det er både producenter og organisationer også meget indstillet på.

Fremskridtspartiet vil kun acceptere afgifter på plantebeskyttelsesmidler og kemikalier under den forudsætning, at provenuet fra afgifterne ubeskåret anvendes til forskning og ikke virker konkurrenceforvridende i forhold til de øvrige EU-lande. Vi kan ikke acceptere afgifter, som alene betales som aflad for brugsretten af midlerne, ej heller selv om afgiften bliver ført tilbage til erhvervet.

Efter Fremskridtspartiets opfattelse er det kun godt, at der forskes i virkningen af brugen af pesticider, og vi ønsker ikke at være med til at